

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia   sierpnia 2014 r.

DOLiS/DEC-791/14/61884, 61869

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.), art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 6, art. 22 oraz w zw. z art. 6, art. 23 i art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego ze skargi Pani K. L. zam.: [...], na odmowę usunięcia jej danych osobowych w postaci wizerunku zamieszczonego na stronie internetowej [...], prowadzonej przez Panią L.T., działającą pod firmą LTD, z siedzibą: [...],

nakazuję Pani L.T, działającej pod firmą LTD, z siedzibą [...], wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Pani K. L, zam.: [...], poprzez usunięcie ze strony internetowej [...] danych osobowych Pani K. L. w zakresie jej wizerunku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani K. L., zam.: [...], zwanej dalej Skarżącą, na odmowę usunięcia jej danych osobowych w postaci wizerunku zamieszczonego na stronie internetowej [...] przez Panią L.T., działającą pod firmą LTD z siedzibą:[...], zwanej dalej Przedsiębiorcą.

W uzasadnieniu skargi Pani K. L. wskazała, że w 2006 r. nieodpłatnie i bez żadnej obustronnej umowy pisała artykuły do serwisu X, który w tamtym czasie był serwisem

poświęconym modzie, a nie sklepem internetowym. Redaktorem naczelnym był Pan P. K., który po wygranym przez Skarżącą konkursie na redaktora, zaproponował jej pisanie artykułów na zasadzie wolontariatu. Jej pierwszy artykuł został opatrzony jej zdjęciem z CV, które zostało wykorzystane bez jej zgody. Jak podaje Skarżąca, nie wyraziła również zgody na dysponowanie tym zdjęciem na czas nieokreślony. Po kilku miesiącach Skarżąca zakończyła współpracę z serwisem X, ale jej zdjęcie nie zostało usunięte. Obecnie, po wpisaniu jej danych osobowych (imienia i nazwiska) w wyszukiwarce internetowej, pojawia się ono w grafikach Google, przekierowując na artykuł z 2006 r. i sklep internetowy oferujący odzież i dodatki, na który w 2009 r. zamieniono serwis X. Jak poinformowała Skarżąca, ze względu na to, że został zmieniony profil działalności, z serwisu z informacjami o modzie na sklep internetowy, nie chce swoim nazwiskiem promować tej działalności. W jej ocenie szkodzi to jej wizerunkowi w branży odzieżowej, w której pracuje od 9 lat oraz w dziennikarstwie mody. Skarżąca bezskutecznie kilkakrotnie prosiła właściciela domeny X o usunięcie jej zdjęcia. Uważa on jednak, że, cyt.: „mimo zmiany profilu działalności na zarobkowy, niezwiązany z wcześniejszym, ma on prawo rozpowszechniać moje [Skarżącej] zdjęcie i wykorzystywać je nie posiadając ani praw autorskich, ani mojej [Skarżącej] pisemnej zgody na to”. Ze względu na to, że Skarżąca nie miała możliwości wyegzekwowania usunięcia jej zdjęcia od Pana K., złożyła skargę na obecnego właściciela domeny internetowej, na której opublikowane jest jej zdjęcie.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w sprawie postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne:

1. W odpowiedzi na pismo Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o złożenie wyjaśnień w sprawie, Przedsiębiorca wskazał, że serwis X w latach 2006-2008 był zaopatrywany w kontent przez pośrednika, czyli firmę E., prowadzoną przez Pana P. K., z którą Przedsiębiorca posiadał umowę o wzajemnej współpracy. Przedsiębiorca jednak nie dysponuje treścią tej umowy, gdyż, jak wskazał, nie ma żadnego prawnego obowiązku archiwizacji umów starszych jak 5 lat.
2. Firma E. pozyskiwała dla serwisu X treści, opracowania, fotografie itd. Te opracowania Pan K. odsprzedawał Przedsiębiorcy, z prawami autorskimi do wykorzystania w prawie wszystkich polach eksploatacji, m.in. do publikacji w sieci Internet.
3. Jak wskazał Przedsiębiorca, cyt.: „Pani K. L. z pewnością nie wydała swoich danych osobowych (imię i nazwisko) oraz dołączyła zdjęcie (wizerunek) pod przymusem a dobrowolnie wiedząc i doskonale znając przeznaczenie tych materiałów. Co więcej posiadała konto mailowe w domenie X (...) tak więc byłoby naiwnością sądzić że nie знаła przeznaczenia tych materiałów bo sama je czytała na stronie [...] i moderowała”.
4. Przedsiębiorca wyjaśnił ponadto, że nie zna umowy, jaką Pani K. L. miała z Panem P. K. i czy otrzymywała za to wynagrodzenie czy też nie. Ponadto poinformował, że wszedł w posiadanie, zarówno artykułów pisanych przez Panią L., jak i jej fotografii w sposób legalny, za co zapłacił zleceniodawcy pieniądze na podstawie cyklicznych faktur VAT. Przedsiębiorca nie zgodził się z twierdzeniem Pani L., jakoby serwis X zmienił profil działalności, gdyż – jego zdaniem – cały czas serwis zajmuje się asortymentem modowym.

Jak wyjaśnił, serwis X nie sprzedaje swoich towarów, a robią to w ramach platformy handlowej sklepy będące podmiotami gospodarczymi. Tak więc serwis X na przestrzeni ostatnich lat nie zmienił, a jedynie poszerzył zakres swojej działalności o możliwość dokonywania transakcji sprzedaży i kupna.

5. Organ dokonał także analizy strony internetowej [...], i ustalił, że w zakładce: [...] znajduje się Archiwum artykułów, a w nim artykuł prasowy pt. „W” autorstwa Pani K.L., opatrzony jej imieniem i nazwiskiem oraz zdjęciem, a także adresem poczty elektronicznej znajdującej się na stronie [...] (wydruk artykułu prasowego ze strony w aktach sprawy).
6. Generalny Inspektor sprawdził także, że wyszukiwarka Google, po wpisaniu imienia i nazwiska Pani K.L., przekierowuje na artykuł z 2006 r. znajdujący się w serwisie X, gdzie widnieje zdjęcie Skarżącej.

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie Generalny Inspektor zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwana dalej także ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W rozumieniu ustawy za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ust. 1 ustawy). Osobą możliwą do zidentyfikowania jest osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne (art. 6 ust. 2).

Wobec okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, iż informacje o imieniu i nazwisku Skarżącej w połączeniu z jej wizerunkiem umożliwiają identyfikację Skarżącej, a tym samym są danymi osobowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy. Stanowisko to jest także zgodne z orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 18 listopada 2009 r. (sygn. akt: I OSK 667/09) wskazał, że cyt.: „(...) w sytuacji gdy zdjęcie (...) jest umieszczone wraz z imieniem i nazwiskiem osoby na nim występującej (...) należy uznać, iż stanowi ono dane osobowe podlegające ochronie na podstawie Ustawy o ochronie danych osobowych (...).” Ponadto administratorem danych osobowych Skarżącej w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy jest Pani L. T., działająca pod firmą LTD, z siedzibą: [...]. Stosownie bowiem do treści tego przepisu, przez administratora danych osobowych rozumie się organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych.

W świetle przepisów powołanego aktu prawnego stwierdzić należy, że wizerunek Skarżącej został zamieszczony bez jej zgody nie przez Przedsiębiorcę, ale przez poprzedniego właściciela serwisu X, Pana K., jednak obecnie (po przejściu praw zbywcy na nabywcę wskutek zawartej między nimi umowy) wizerunek jest przetwarzany przez Przedsiębiorcę, który stał się tym samym

administratorem danych osobowych. A zatem Skarżąca swoje żądanie do usunięcia jej wizerunku kierowała do właściwego podmiotu.

W świetle powyższego, na wstępie należy zaznaczyć, że w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Przedsiębiorca nie wykazał się żadną z przesłanek legalności przetwarzania danych osobowych Pani K. L. na stronie internetowej [...] w zakresie jej wizerunku. Przede wszystkim Przedsiębiorca nie posiada zgody Pani K. L. na publikację jej wizerunku w serwisie X. Nie istnieje także przepis prawa, na mocy którego publikacja wizerunku Skarżącej byłaby dla Przedsiębiorcy niezbędna dla zrealizowania jakiegoś uprawnienia lub spełnienia określonego obowiązku. Nie istnieją zatem przesłanki z art. 23 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy. Umowa o współpracy z poprzednim właścicielem serwisu X, na jaką powołuje się Przedsiębiorca, również nie może być podstawą do jej uznania za przesłankę z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy, gdyż Pani K. L. nie była jej stroną, a z Przedsiębiorcą żadna umowa jej nie wiązała.

Udostępnienie wizerunku Skarżącej w serwisie X nie jest także niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy). Nie można również uznać, aby było niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez Przedsiębiorcę, i nie naruszało jednocześnie praw i wolności Skarżącej, skoro Przedsiębiorca tego celu nie wskazał, a Skarżąca, wnosząc o usunięcie jej zdjęcia, argumentowała, że jego publikacja szkodzi jej wizerunkowi w branży odzieżowej, w której pracuje od 9 lat oraz w dziennikarstwie mody. Nie można zatem uznać, aby była spełniona przesłanka z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Ponadto wskazać należy, że, zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były przetwarzane zgodnie z prawem (pkt 1), zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i nie poddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami, z zastrzeżeniem ust. 2 (pkt 2). Nie można zatem uznać, że wizerunek Skarżącej jest przetwarzany przez Przedsiębiorcę zgodnie z celem jego pozyskania, skoro został otrzymany z jej CV, złożonego w ramach konkursu na redaktora serwisu X. Bowiem dane zawarte w CV (m.in. zdjęcie) powinny zostać wykorzystane tylko w celu rozstrzygnięcia przedmiotowego konkursu, chyba, że na ich dalsze wykorzystanie istnieje zgoda osoby, której te dane dotyczą. Takiej zgody Skarżąca nie wyraziła. Tym samym wizerunek Skarżącej, udostępniony na stronie [...], jest przetwarzany przez Przedsiębiorcę niezgodnie z celem dla którego został pozyskany.

W tym miejscu warto także przytoczyć stanowisko wspomnianego wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 listopada 2009 r. (sygn. akt: I OSK 667/09), w którym orzekł, że, cyt. „Internet jako źródło informacji ma coraz większy zasięg i coraz większe znaczenie. Zapewnia dostęp do określonej informacji ogromnej liczbie osób i pozwala na dowolne jej przetwarzanie w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych. Równocześnie nie wykształciły się jeszcze właściwe mechanizmy dotyczące ochrony praw jednostki, jeśli prawa te zostały naruszone wskutek informacji ujawnionej w sieci internetowej. Tym większa jest rola organów ochrony prawa, w tym Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w kształtowaniu praktyki przestrzegania

obowiązujących przepisów prawa również w sieci internetowej. Nie do zaakceptowania jest sytuacja, w której jednostka domaga się usunięcia swojego wizerunku z określonego portalu internetowego, a organ administracji nie podejmuje działań zapewniających ochronę obywatelskich praw. Wizerunek jest jednym z bardzo osobistych dóbr człowieka i brak zgody na jego publikowanie, jeśli nie chodzi o osoby publiczne jest wystarczającym powodem do uznania, że działają przepisy ustawy o ochronie danych osobowych, jeśli tylko spełnione zostały przesłanki z art. 6 ust. 2 tej ustawy”.

W świetle powyższego, należy wskazać, że upublicznienie zdjęcia Skarżącej nastąpiło bez podstawy prawnej i obecnie nie zachodzi żadna z przesłanek legalizujących jego publikację na stronie internetowej [...].

Mając zatem na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: 00-193 Warszawa, ul. Stawki 2) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.